RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 60.240 van 18 juni 1996
in de zaak A. 66.306/X-6524.

In zake : 1. de n.v. CARWIM,
2. Rosalie DE MAEGD,
3. Henri DE PELSMAEKER,
4. Eveline DE COOMAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Martensstraat 16.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CARWIM, Rosalie DE MAEGD, Henri DE PELSMAEKER en Eveline DE COOMAN op 9 november 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden van 29 mei 1995 waarbij het beroep wordt ingewilligd dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde heeft ingesteld tegen de beslissing van 5 januari 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende afgifte aan de n.v. CARWIM van de bouwvergunning voor het oprichten van 30 service-flats, 2 appartementen en 5 rusthuisbedden aan de Abdijstraat te Oudenaarde;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN ROEY die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partijen geen belang hebben, de eerste niet, omdat zij "met haar vordering tot schorsing (beoogt) dat een onwettige situatie wordt bestendigd", de tweede, de derde en de vierde niet, omdat de bestreden beslissing geen "voor hen nadelige gevolgen van welke aard ook zou hebben minstens niet bewezen (is) dat de gevorderde annulatie, en dus schorsing, die gevolgen voor deze verzoekers zou ongedaan moeten kunnen maken";

Overwegende dat de eerste verzoekende partij de aanvrager is van een bouwvergunning die door de bestreden beslissing wordt geweigerd; dat de tweede, de derde en de vierde verzoekende partijen verklaren dat zij "krachtens een onderhandse overeenkomst van respectievelijk 17 oktober 1994, 22 oktober 1994 en 18 december 1994 huurder (zijn) van een flat in de op te richten Residentie Lindehove"; dat uit deze door de verwerende partij niet-betwiste onderhandse overeenkomsten tussen de eerste verzoekende partij en de overige verzoekende partijen blijkt dat eerstgenoemde zich jegens laatstgenoemden verbonden heeft een flat te reserveren in het ontworpen bouwwerk "onder de ontbindende voorwaarden van de definitieve weigering van de bouwaanvraag ingediend bij de stad Oudenaarde"; dat de vier verzoekende partijen van het rechtens vereiste belang doen blijken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, in het eerste middel wordt aangevoerd wat volgt :

> "Schending van de artt. 55, par. 2, 1°, alinea van de Wet van 29 maart 1962 op de Ruimtelijke Ordening.
> Doordat artikel 55, par. 2, 1°, alinea bepaalt : 'Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn

voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfdertijd ter kennis van de aanvrager en van de Minister gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college'.

Terwijl kwestieus ministerieel besluit, ondanks dat de stad Oudenaarde louter het feit van het hoger beroep aan verzoekster betekende en niet terzelfdertijd de motieven van het hoger beroep, meegedeeld aan de Vlaamse Minister, het beroep van het college van burgemeester en schepenen werd ingewilligd";

dat het middel onder meer als volgt wordt toegelicht :

"Er kan niet worden betwist dat de stad Oudenaarde zich ertoe heeft beperkt bij aangetekende brief dd. 23 februari 1995 uitsluitend het blote feit van het hoger beroep mee te delen aan eerste verzoeker, daar waar de het hoger beroep van zelfde datum, betekend aan de Vlaamse Minister door de stad Oudenaarde werd gemotiveerd en deze motieven aan eerste verzoeker niet werden betekend.

(...)

Het standpunt dat aan de aanvrager alleen het blote feit van het beroep ter kennis moet worden gebracht, steunt op een interpretatie van artikel 55, par. 2, eerste lid, van de stedebouwwet, die strijdig is met de door die bepaling nagestreefde openbaarheid van bestuur.

Het recht om te worden gehoord, zelfs aangenomen dat het de inzage in het dossier inhoudt, biedt niet dezelfde waarborg als de schriftelijke, voorafgaande aanzegging van de motieven van het beroep.

Het feit dat de aanvrager vooraf reeds kennis had van het standpunt van de gemeente betekent niet noodzakelijk dat de aanvrager concreet eveneens de motieven van die gemeente kende (...)";

Overwegende dat de verwerende partij onder meer antwoordt :

"(...)

Voorafgaandelijk wordt opgemerkt dat de tweede tot en met de vierde verzoeker geen enkel belang hebben bij het inroepen van dit middel, aangezien zij door deze ingeroepen schending geen enkel persoonlijk nadeel hebben geleden. Dit middel is ten aanzien van deze verzoekers onontvankelijk.

De eerste verzoekster ontkent in wezen niet dat zij kennis heeft gekregen van de motieven van het beroep van het college (stuk 4), doch wel dat deze motieven haar niet en niet terzelfdertijd werden overgemaakt door het college.

Het administratief dossier toont genoegzaam aan dat de eerste verzoekster zich op de meest ruime wijze heeft kunnen verdedigen voor de verwerende partij.

(...)

Het artikel 55, § 2, bepaalt dat het beroep van het college terzelfdertijd ter kennis moet worden gebracht van de aanvrager, doch bepaalt niet hoe deze kennisgeving moet gebeuren.

Als niet kan aangetoond worden dat de eerste verzoekster niet voor het aangetekend schrijven van 20.03.1995 kennis heeft gekregen van de motieven van het beroep, kan de eerste verzoekster evenmin aantonen dat zij niet eerder kennis had van de motieven het beroep van het college. Op 20.03.1995 heeft zij zelf bevestigd aan de verwerende partij kennis te hebben van deze motieven. Dit blijkt duidelijk uit het administratief dossier en de wijze waarop de eerste verzoeker haar verdediging heeft waargenomen.

(...)

De eerste verzoekster beschikte op een nuttig tijdstip over de motieven van het beroep van het college en kon derhalve op gelijke voet met de minister deze motieven van antwoord dienen. Ten overvloede, blijkt uit het administratief dossier dat de eerste verzoekster alle mogelijkheden werden geboden en benut om haar verweer ten gronde aan de verwerende partij over te maken.

Zij kan in deze omstandigheden bezwaarlijk voorhouden dat zij enige schade heeft geleden of nadeel heeft ondervonden van het verzuim van het college om de motieven van zijn beroep 'terzelfdertijd' met het indienen van het beroep bij de Koning ter kennis te brengen van de eerste verzoekster.

(...)";

Overwegende dat de tweede, de derde en de vierde verzoekende partijen belang hebben bij de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging; dat zij derhalve op het eerste gezicht belang hebben bij het middel;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde met een op 23 februari 1995 ter post aangetekende brief bij de minister hoger beroep heeft aangetekend tegen de inwilligingsbeslissing van 5 februari 1995 van de bestendige deputatie van de

provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat het beroepsschrift luidt als volgt :

> "In zitting van het College van Burgemeester en Schepenen dd° 26/10/1994 werd de bouwaanvraag op naam van de N.V. Carwim, Dries 29, 9320 Erembodegem strekkende tot het bouwen van 30 serviceflats - 2 appartementen - 5 rusthuisbedden op een perceel gelegen te Oudenaarde, Abdijstraat kadastraal bekend onder 4° Afdeling, sectie A, nr. 329 c geweigerd.
>
> Door de aanvrager werd beroep aangetekend en in zitting van de Bestendige Deputatie dd° 05/01/1994 werd bouwvergunning verleend volgens de ingediende plans.
>
> Gezien ons bestuur niet kan akkoord (gaan) met hogervermeld besluit tekenen wij beroep aan tegen het besluit van de Bestendige Deputatie en dit in toepassing van art. 55, § 2, van de wet op de stedebouw.
>
> De reden is dat het ontwerp de goede aanleg van de plaats in het gedrang brengt door het voorzien van 30 serviceflats - 2 appartementen - 5 rusthuisbedden met een gabarit die uit architectonisch oogpunt niet verantwoord is in de bebouwde omgeving. Het betreffende straatbeeld van de Abdijstraat wordt overheerst door woningen met twee bouwlagen. De gevel is te weinig geritmeerd en dergelijk volume is een inbreuk op het straatbeeld. Volgens de bijzondere bepalingen van het B.P.A. nr. 4/1 'Ename - Centrum' goedgekeurd bij M.B. dd° 09/06/1992 moeten de konstrukties in harmonie zijn met het straatbeeld d.w.z. met voor die huizen welke in estetische samenhang gezamenlijk het meest kenmerkende voor de betreffende straat kunnen genoemd worden. Wij zijn van oordeel dat het aangevraagde volume te hoog en te grootschalig is en dat de goede plaatselijke ordening in gevaar wordt gebracht";

dat de aanvrager geen mededeling heeft gekregen van dit beroepsschrift; dat met een brief van 23 februari 1995 aan de aanvrager werd medegedeeld wat volgt :

> "Naar aanleiding van bovenvermelde aangelegenheid hebben wij de eer U mede te delen dat het College van Burgemeester en Schepenen in toepassing van art. 55, § 2, op de stedebouwwet beroep heeft aangetekend tegen het besluit van de Bestendige Deputatie dd° 05/01/1995 waarbij bouwvergunning werd verleend voor het bouwen van 5 rusthuisbedden, 30 serviceflats en 2 appartementen op een perceel gelegen te Oudenaarde, Abdijstraat.
>
> Het beroep evenals de termijn voor instelling van het beroep schorst hogervermelde vergunning";

dat bij brief van 20 maart 1995 de aanvrager heeft gevraagd om te worden gehoord; dat bedoelde brief luidt als volgt :

"Betreft : Bouwaanvraag n.v. CARWIM
Oprichten van 30 serviceflats, 2 appartementen en 5 rusthuisbedden, op het eigendom, gelegen te OUDENAARDE, Abdijstraat, kadastraal gekend sie A nr. 329c.

Wij hebben kennis genomen van het beroep van de Stad OUDENAARDE dd. 20.02.1995 tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 05.01.1995 en vragen U beleefd om gehoord te worden in deze zaak";

dat verzoekers verklaren :

"Ook in de hoorzitting van 3 mei 1995 heeft eerste verzoeker geen mededeling ontvangen van een gemotiveerde beroepsakte in hoofde van de stad Oudenaarde";

dat de bestreden beslissing stelt :

"Overwegende dat de betekening van de beslissing gebeurde op 2 februari 1995; dat het beroep van het college van burgemeester en schepenen ingesteld werd binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing; dat het dienvolgens ontvankelijk is";

Overwegende dat artikel 55, § 2, eerste, tweede en derde lid van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw bepaalt :

"Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfdertijd ter kennis van de aanvrager en van de Minister gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college.

De aanvrager kan bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie of, bij gebreke van die ontvangst, na afloop van de termijn waarbinnen deze

plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Minister, die een afschrift ervan aan het college stuurt binnen vijf dagen na de ontvangst.

De aanvrager of zijn raadsman, alsook het college of zijn gemachtigde, worden op hun verzoek door de Minister of diens gemachtigde gehoord. Wanneer een partij vraagt te worden gehoord, worden ook de andere partijen opgeroepen";

Overwegende dat deze wetsbepaling voorschrijft dat het college van burgemeester en schepenen het beroep terzelfdertijd aan de aanvrager en aan de Minister ter kennis brengt; dat hiermee bedoeld is het beroep zelve, d.i. de integrale tekst van het aangetekend schrijven met al zijn bijlagen; dat alleen zulke kennisgeving van het beroepsschrift de aanvrager in de gelegenheid stelt na te gaan of het beroep van het college van burgemeester en schepenen of van de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld; dat de mededeling van het beroepsschrift de aanvrager inlicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn en of de redenen waarop het is gesteund overeenstemmen met de redenen die hem werden medegedeeld; dat enkel het blote feit van het beroep aanzeggen, de aanvrager in de onmogelijkheid stelt nuttig gebruik te maken van het recht dat hem door de aangehaalde wetsbepaling is toegekend om voor de minister of zijn gemachtigde, voor zijn belangen op te komen o.m. bij het verhoor; dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970 die o.m. artikel 55 van de stedebouwwet grondig heeft gewijzigd, blijkt dat het verhoor van de aanvrager, van het college van burgemeester en schepenen, en van de gemachtigde ambtenaar bedoeld is als een middel om in de twee trappen van beroep "de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak", waarbij genoemde partijen "op gelijke voet worden gesteld"; dat wil de door de wetgever beoogde objectieve rechtsbede-

ling bereikt worden, de gelijke behandeling van de partijen een onmisbare vereiste is; dat dienvolgens de bouwaanvrager, ten aanzien van de aanzegging van het beroep, op gelijke voet moet worden gesteld met de minister; dat dit betekent dat de aanvrager moet beschikken over het beroepsschrift waarover de minister beschikt;

Overwegende dat terzake het college van burgemeester en schepenen zijn beroep met schending van het besproken vormvereiste en derhalve op een onontvankelijke wijze heeft ingesteld; dat het betoog van de verwerende partij dat uit de brief van 20 maart 1995 van de aanvrager zou blijken dat deze kennis had van de motieven van het beroep, in de huidige stand van de rechtspleging niet kan worden bijgetreden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de tweede, de derde en de vierde verzoekende partijen op goede gronden doen gelden dat :

> "In de mate de bouwvergunning niet wordt afgeleverd de huurovereenkomsten tussen partijen ontbonden (worden) (en dat)
> Gelet op de gevorderde leeftijd van verzoekers (tweede verzoeker is 84 jaar en vierde verzoeker is 81 jaar) het duidelijk (is) dat de morele opdoffer dat zij door de ten onrechte weigering van de bouwvergunning, alsmede de onzekerheid omtrent de mogelijkheid een ander onderkomen te vinden, de financiële konsekwenties van dit alles, minstens de vertraging in de mogelijkheid een beroep te kunnen doen op een serviceflat, hun ernstige materiële, doch ook morele schade toebrengt";

dat de verwerende partij niet kan worden gevolgd in haar betoog :

> "dat dit zogenaamde nadeel te wijten is aan eigen gedrag, te weten het aanvaarden van de genoemde uitdrukkelijk ontbindende voorwaarde (en dat) verzoekers geen concrete informatie (verschaffen) in

> verband met dit nadeel, te weten de huidige huisvestingssituatie van deze verzoekers, de financiële konsekwenties van het moeten uitkijken naar een ander onderkomen (als dat zo al zou zijn), de zogenaamde algemene bekendheid dat de vraag naar serviceflats en kamers in rusthuizen groter is dan het aanbod, de zogenaamde ernst van hun zogenaamde materiële en morele schade";

dat voor de tweede, de derde en de vierde verzoekende partijen het nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen; dat niet moet worden onderzocht of dit ook in hoofde van de eerste verzoekende partij het geval is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden van 29 mei 1995 waarbij het beroep wordt ingewilligd dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde heeft ingesteld tegen de beslissing van 5 januari 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende afgifte aan de n.v. CARWIM van de bouwvergunning voor het oprichten van 30 service-flats, 2 appartementen en 5 rusthuisbedden aan de Abdijstraat te Oudenaarde.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier,

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**